

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ЮСТИЦІЇ

**ТИМЧАСОВА СПЕЦІАЛЬНА КОМІСІЯ
З ПЕРЕВІРКИ СУДДІВ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ**

ВИСНОВОК

03 червня 2015 року

Київ

№39/02-15

Тимчасова спеціальна комісія з перевірки суддів судів загальної юрисдикції (далі – Комісія) у складі головуючого – Мойсика В.Р., членів Комісії: Варишка П.В., Галабали М.В., Лавренюка М.Ю., Первомайського О.О. (доповідач), Смирнової К.І., Соловйової М.М., Титаренко М.М., Юзькової Т.Л., розглянувши матеріали перевірки щодо судді Броварського міськрайонного суду Київської області Рабця Миколи Дмитровича,

ВСТАНОВИЛА:

До Комісії звернувся Голова громадської спілки «Українська спілка Автомайдан» Михайловський А.В. із заявою (вхідний № 533/44/13-14 від 16.12.2014 р.) про проведення спеціальної перевірки судді Броварського міськрайонного суду Київської області Рабця Миколи Дмитровича відповідно до Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Обґрунтовуючи необхідність проведення перевірки щодо судді, заявник посилається на пункт 4 частини 1 статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» відповідно до якого суддя суду загальної юрисдикції підлягає перевірці у разі прийняття ним рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 року до дня набрання чинності цим Законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі ст.122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортних засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21.11.2013 р. до дня набрання чинності цим Законом.

В заяві вказується на те, що суддя Рабець М.Д. в січні 2014 року постановив ряд судових рішень, а саме: постанову від 17.01.2014 р. у справі № 361/277/2014-п, провадження №3/361/129/2014, постанову від 17.01.2014 р. у справі № 361/85/2014-п, провадження №3/361/84/2014, про накладення адміністративного стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на 2 (двох) осіб, які були учасниками масових акцій

протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Михайловський А.В. в поданій ним заяві зазначив, що при розгляді справ про адміністративне правопорушення суддя Рабець М.Д. не з'ясував усіх обставин справи, як того вимагають приписи статей 247, 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а зміст постанов судді не відповідає вимогам статей 283, 284 цього ж Кодексу.

Відомості, викладені у заяві Михайловського А.В., стали підставою для призначення перевірки, в ході якої було вивчено:

– копію адміністративних матеріалів у справі № 361/277/2014-п про притягнення до адміністративної відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення Пархоменка О.А.;

– копію адміністративних матеріалів у справі № 361/85/2014-п про притягнення до адміністративної відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення Бутурліна К.А.;

– характеристику судді Рабця М.Д., згідно з якою останній характеризується позитивно;

– пояснення судді Рабця М.Д., що були надані письмово.

Згідно з характеристикою, наданою Головою Броварського міськрайонного суду Київської області Васишиним В.О. (від 22 січня 2015 року), суддя Рабець М.Д., 1960 року народження, характеризується позитивно.

В період з липня 1985 року по березень 1994 року працював в органах прокуратури.

Рішенням шістнадцятої сесії двадцять першого скликання Київської обласної Ради народних депутатів від 10 березня 1994 року «Про звільнення та обрання суддів міських і районних судів» Рабець М.Д. обраний суддею Броварського районного суду Київської області.

Відповідно до Указу Президента України «Про призначення голів, заступників голів районних (міських) судів» від 18 жовтня 1999 року № 1347/99 Рабець М.Д. призначений на посаду голови Броварського районного суду Київської області.

17 червня 2004 року відповідно до Постанови Верховної Ради України №1812-IV Рабець М.Д. обраний на посаду судді місцевого Броварського міськрайонного суду Київської області безстроково.

Указом Президента України «Про призначення голів та заступників голів місцевих загальних судів» від 29 грудня 2004 року № 1567/2004 Рабець М.Д. призначений на посаду голови Броварського міськрайонного суду Київської області, яку він обіймав до 29 грудня 2009 року.

З 2003 року по 2010 рік Рабець М.Д. був членом Ради суддів Київської області та делегатом чотирьох З'їздів суддів України.

У 2006 році нагороджений Почесною Грамотою Верховного Суду та Ради суддів України, а у 2010 році – відзнакою апеляційного суду Київської області за заслуги у здійсненні правосуддя, значний внесок у забезпеченні захисту прав і свобод громадян, високий професіоналізм.

За час роботи у Броварському міськрайонному суді Київської області Рабець М.Д. зарекомендував себе сумлінним, дисциплінованим та кваліфікованим працівником, користується повагою у колективі.

Крім того згідно наданої характеристики, суддя Рабець М.Д. – ініціативний, принциповий, у практичній роботі докладно зусиль до покращення розгляду судових справ, вивчає законодавство та судову практику з окремих категорій справ, постійно працює над підвищенням свого професійного рівня, до виконання службових обов'язків ставиться з відповідальністю, вимогливий до себе, витриманий у спілкуванні з колегами та відвідувачами, виявляє компетентність та коректність, правильно реагує на критику і вживає заходів для усунення недоліків у роботі, не допускав дій та вчинків, які можуть зашкодити репутації судді. Рабець М.Д. до дисциплінарної відповідальності жодного разу не притягувався, стягнень не має.

З приводу обставин, викладених у заяві Михайловського А.В., суддя Рабець Д.М. у своїх письмових поясненнях, наданих до Комісії зазначив, що вказані адміністративні справи надійшли до суду 08 січня 2014 року і були розглянуті 17 січня 2014 року разом з іншими адміністративними матеріалами.

Адміністративна справа щодо Пархоменка О.А. була розглянута в його присутності. Останній не визнав вини в інкримінованому проступку, але зразу ж після розгляду погодився з призначеним стягненням у виді трьох місяців позбавлення права керування транспортними засобами, сплатив судовий збір, на що вказує надана ним в той же день квитанція про сплату 36,54 гривень.

В подальшому Пархоменко О.А. постанову не оскаржував, а після прийняття Закону України №743-УП «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України», Пархоменко О.А. звернувся до суду із заявою про застосування до нього вказаного Закону і постановою від 28 лютого 2014 року був звільнений від адміністративної відповідальності, накладене адміністративне стягнення скасовано.

По адміністративній справі стосовно Бутурліна К.А. судовий розгляд відбувався за відсутності останнього у зв'язку з його неявкою. Ця особа викликала в судові засідання по телефону і повісткою на 17 січня 2014 року завчасно, але причини неявки суду не повідомив.

27 січня 2014 року надійшла апеляційна скарга Бутурліна К.А. і матеріали справи були направлені до апеляційного суду Київської області.

10 лютого 2014 року суддя апеляційного суду Київської області в присутності Бутурліна К.А. розглянувши скаргу виніс постанову, якою апеляційну скаргу залишив без задоволення, а постанову без зміни.

В подальшому Бутурлін К.А. звернувся до суду із заявою про застосування до нього Закону України №743-УП «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України» і постановою від 28 лютого 2014 року він був звільнений від адміністративної відповідальності.

Суддя Броварського міськрайонного суду Київської області Рабець М.Д. прибув на засідання Комісії та в своїх усних поясненнях у цілому підтримав міркування, що ним були висловлені в письмових поясненнях.

Крім того, суддя Рабець М.Д. додатково зазначив, що з набуттям чинності Законом України №743-УІІ «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України» Пархоменко О.А. та Бутурлін К.А. були запрошені до суду за його ініціативою для написання ними відповідних заяв й суддя вибачився перед цими особами за можливо помилкове притягнення до адміністративної відповідальності.

Заявник Михайловський А.В. на засідання Комісії не прибув. Про час та місце розгляду заяви Комісією був повідомлений у відповідності до вимог регламенту Комісії.

Комісія шляхом голосування одностайно вирішила здійснити розгляд заяви Михайловського А.В. щодо проведення спеціальної перевірки судді Рабця М.Д. за відсутності заявника.

Проведеною перевіркою встановлено наступне.

Щодо притягнення до адміністративної відповідальності Пархоменка О.А.

Інспектором ДПС взводу № 3 РДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Корневим С.О. у грудні 2013 року було подано рапорт начальнику УДАІ ГУМВС України в Київській області Дерев'янкіну С.О. про те, що 29 грудня 2013 року під час несення ним служби на 20 кілометрі автомобільної дороги Київ-Овруч в селі Нові Петрівці близько 12 години 30 хв. автомобіль «Шевроле» д.н.з. АІ 6429 АМ не виконав вимогу про зупинку, що подавалася за допомогою жезла та свистка, чим порушив п. 2.4 ПДР України.

На підставі вказаного рапорту 10 січня 2014 року в.о. начальника ВДАІ Броварського МВ ГУМВС України в Київській області Салійком О.М. було складено протокол про адміністративне правопорушення (серія АА2 № 412942) стосовно Пархоменка О.А. за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Порушення ПДР згідно даних цього протоколу полягало у невиконанні водієм вимог про зупинку, що подавалася за допомогою жезла та свистка, що є порушенням п. 2.4 ПДР України.

Зазначений протокол було складено у присутності Пархоменка О.А., який від підпису, пояснень та отримання копії протоколу відмовився у присутності двох свідків.

Даних що можливих свідків порушення до протоколу не було внесено.

До матеріалів справи долучено довідку МРЕВ про те, що автомобіль CHEVROLET д.н.з. АІ 6429 АМ, зареєстровано за Пархоменком Олександром Анатолійовичем.

Під час судового розгляду 17 січня 2014 року Пархоменко О.А., який був присутній у судовому засіданні, вину у вчиненому правопорушенні не визнав, пояснивши, що 29 грудня 2013 року в с. Нові Петрівці Вишгородського району його не було. Він дійсно є власником автомобіля марки «Шевролет Лачетті» н.з. АІ 6429 АМ, але не їздив на ньому більше двох років. Крім того даним

транспортним засобом можуть керувати чотири особи і хто саме з них був 29 грудня 2014 року в с. Нові Петрівці за кермом цього автомобіля він не знає.

За результатами розгляду адміністративного матеріалу суддя Броварського міськрайонного суду Київської області Рабець М.Д. постановою від 17 січня 2014 року визнав Пархоменка О.А. винним у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, і наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком 3 (три) місяці.

Мотивуючи вказану постанову суддя Рабець М.Д. вказав, що вважає вину Пархоменка О.А. у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення повністю доведеною. Обрання саме такої санкції до Пархоменка О.А. суддя Рабець М.Д. обґрунтував посиленням на характер правопорушення та ступінь вини порушника.

Зазначена постанова Пархоменком О.А. чи іншими зацікавленими особами в апеляційному порядку не оскаржувалася.

28 лютого 2014 року суддею Рабцем М.Д. було винесено постанову, про звільнення Пархоменка О.А. від адміністративної відповідальності за ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення та закриття провадження у справі у зв'язку з поширенням на останнього дії Закону України від 21 лютого 2014 року «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».

Щодо притягнення до адміністративної відповідальності Бутурліна К.А.

Інспектором ДПС взводу № 3 РДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Рогачем О.А. у грудні 2013 року було подано рапорт начальнику УДАІ ГУМВС України в Київській області Дерев'янкіну С.О. про те, що 29 грудня 2013 року під час несення ним служби на 20 кілометрі автомобільної дороги Київ-Овруч в селі Нові Петрівці близько 12 години 30 автомобіль «Ауді» н.з. АІ 2094 АЕ не виконав вимогу про зупинку, що подавалася за допомогою жезла та свистка, чим порушив п. 2.4 ПДР України.

На підставі вказаного рапорту 07 січня 2014 року в.о. начальника ВДАІ Броварського МВ ГУМВС України в Київській області Шпотем І.А. було складено протокол про адміністративне правопорушення (серія АГ2 № 125215) стосовно Бутурліна К.А. за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Порушення ПДР згідно даних цього протоколу полягало у невиконання водієм вимог про зупинку, що подавалася за допомогою жезла та свистка, що є порушенням п. 2.4 ПДР України.

Від прибуття до ВДАІ для складання протоколу, надання пояснень та отримання копії протоколу Бутурлін К.А., згідно наданих Комісії копій матеріалів, відмовився.

Даних що можливих свідків порушення до протоколу не було внесено.

До матеріалів справи долучено довідку МРЕВ про те, що автомобіль «Ауді» н.з. АІ 2094 АЕ, зареєстровано за Бутурліним Кирилом Анатолійовичем.

В судове засідання на 17 січня 2014 року на 9 год. 30 хв. Бутурлін К.А. викликався повісткою та телефонограмою, однак в матеріалах справи нема

підтвердженень того, що він належним чином повідомлений про час та місце розгляду справи про його притягнення до адміністративної відповідальності.

Незважаючи на цю обставину, в постанові від 17 січня 2014 року у справі № 361/85/2014-п зазначено, що Бутурлін К.А. про день, час та місце слухання справи повідомлений належним чином.

За результатами розгляду адміністративних матеріалів суддя Броварського міськрайонного суду Київської області Рабець М.Д. постановою від 17 січня 2014 року визнав Бутурліна К.А. винним у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення, і наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком 6 (шість) місяці.

Мотивуючи вказану постанову суддя Рабець М.Д. вказав, що вважає вину Бутурліна К.А. у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення повністю доведеною. Обрання саме такої санкції до Бутурліна К.А. суддя Рабець М.Д. обґрунтував посиленням на характер правопорушення та ступінь вини порушника.

Не погоджуючись з вказаною постановою, Бутурлін К.А. 27 січня 2014 року звернувся до апеляційного суду Київської області з апеляційною скаргою в якій він просить скасувати постанову суду першої інстанції та закрити провадження у справі. Свої вимоги обґрунтовує тим, що судом першої інстанції не було всебічно і об'єктивно з'ясовано обставини справи, що призвело до постановлення невірної рішення. Крім того судом було безпідставно застосовано максимальне стягнення, що передбачене ст. 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Апелянт також у своїй скарзі зазначив, що дійсно приблизно в цей час 29.12.2013 р. проїжджав по трасі в напрямку с. Димер, оскільки їхав на замовлення по здійсненню ремонтних робіт супутникової антени, чим займається постійно по території Київської області. Повідомлення про виклики до органів ВДАІ та суду, про які зазначено у протоколі, він не отримував.

Постановою апеляційного суду Київської області від 10 лютого 2014 року у справі № 361/85/2014-п апеляційну скаргу Бутурліна К.А. залишено без задоволення, а постанову судді Броварського міськрайонного суду Київської області від 17 січня 2014 року щодо Бутурліна К.А. – без зміни.

Обґрунтовуючи своє рішення суд апеляційної інстанції, зазначив, що при розгляді справи про притягнення Бутурліна К.А. до відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення та накладенні на нього стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами були дотримані вимоги закону у повній мірі, тому постановою судді Броварського міськрайонного суду Київської області від 17 січня 2014 року щодо Бутурліна К.А. відповідає вимогам закону, підстав для її зміни чи скасування суд не вбачає.

Таким чином, у цих двох справах, суддя Рабець М.Д. ухвалив близькі за змістом та формою постанови, визнаючи Пархоменко О. А. та Бутурліна К.А. винними у вчиненні правопорушення, передбаченого статтею 122-2 Кодексу

України про адміністративні правопорушення, і наклав на цих осіб адміністративні стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком, відповідно, на 3 (три) та 6 (шість) місяців.

Однак, розглядаючи ці справи суддя Рабець М.Д., на думку Комісії, допустився ряд порушень норм чинного законодавства.

Згідно зі статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення невиконання водіями вимог працівника міліції, а водіями військових транспортних засобів – вимог посадової особи військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України про зупинку транспортного засобу, –

тягне за собою накладення штрафу від дев'яти до одинадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців.

Статтею 245 цього ж Кодексу встановлено, що завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

У відповідності до статті 251 Кодексу України про адміністративні правопорушення доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Згідно з вимогами статті 252 Кодексу України про адміністративні правопорушення орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю.

Всупереч вказаним вимогам процесуального закону суддя Рабець М.Д. допустив порушення вимог щодо всебічності, повноти та об'єктивності розгляду обставин справи та оцінки доказів у ній.

Так, згідно наданих Комісії копій матеріалів справ:

– у справі щодо притягнення до адміністративно-правової відповідальності Пархоменка О.А. суддею Рабцем М.Д. не перевірено додатковими доказами твердження цієї особи про те, що він Пархоменко О.А. в день удаваного

правопорушення, й більш того вже тривалий час не користується автомобілем «Шевроле» д.н.з. АІ 6429 АМ, який згадувався в рапорті та протоколі, що наявні в матеріалах справи. Доказом твердження Пархоменка О.А. про подібну обставину є пояснення Косенка М.В., що є в матеріалах справи, однак які не були оцінені судом поряд з іншими доказами;

– у справі щодо притягнення до адміністративно-правової відповідальності Бутурліна К.А. останній фактично був позбавлений права надати докази на свій захист під час участі в судовому засіданні, в результаті чого постановою від 17 січня 2014 року ґрунтувалася винятково на наявних в матеріалах справи рапорті та протоколі про адміністративне правопорушення.

Комісія відзначає, що в обох справах суддя Рабець М.Д. без мотивування свого рішення в текстах постанов про притягнення до адміністративно-правової відповідальності Пархоменка О.А. та Бутурліна К.А. надав перевагу рапортам працівників ДАІ та протоколам про адміністративне правопорушення, що були складені стосовно вказаних осіб працівниками ДАІ, які не були свідками можливих порушень ПДР України.

При цьому, суддею Рабцем М.Д. було проігноровано, по-перше, ту обставину, що наявні у різних справах про притягнення до адміністративно-правової відповідальності Пархоменка О.А. та Бутурліна К.А. рапорти працівників ДАІ є тотожними за змістом та формою, й відрізнялися лише підписом працівника ДАІ, по-друге, те, що вказані рапорти працівників ДАІ не можуть слугувати доказами у справах про притягнення фізичних осіб до адміністративно-правової відповідальності за порушення ПДР України, по-третє, те, що наявні у справах протоколи, які фіксували факти нібито вчинених порушень ПДР України, були складені працівниками ДАІ, що безпосереднього не перебували на місці можливого вчинення порушення ПДР України, ці протоколи складені через кілька днів від дати можливого вчинення порушення ПДР України та без вказівки на свідків, які могли б посвідчити саме факт порушення ПДР України як цього вимагають норми статті 256 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а не факт складання протоколу про таке порушення з участю потенційного порушника чи без участі останнього.

Крім того, суддею Рабцем М.Д. при розгляді цих двох справ не було враховано, що матеріали справ не містять інформації про вжиття працівниками ДАІ заходів з метою забезпечення провадження у справі про адміністративне правопорушення, передбачених статтею 260 Кодексу України про адміністративні правопорушення, зокрема адміністративне затримання особи (водія), затримання транспортного засобу, тимчасове вилучення посвідчення водія.

Не містять матеріали справ також і будь-яких даних про вжиття працівниками ДАІ заходів з метою встановлення особи порушника (водія), доставляння його до міліції для складання протоколу про адміністративне правопорушення безпосередньо після його вчинення у порядку статті 259 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Ці обставини на думку Комісії мали бути з'ясовані суддею відповідно до чинного законодавства України ще до початку їх розгляду, оскільки згідно пунктів 2, 4 частини 1 статті 278 Кодексу України про адміністративні

правопорушення, при підготовці справи до розгляду суду слід вирішити питання про правильність складення протоколу та інших матеріалів справи та про витребування необхідних додаткових матеріалів з відповідних підрозділів ДАІ.

Крім того, статтею 280 Кодексу України про адміністративне правопорушення встановлено обов'язок органу (посадової особи) при розгляді справи про адміністративне правопорушення, а отже й суду, якщо розгляд справи здійснюється судом, з'ясувати, з-поміж іншого, чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність тощо.

Комісія вважає доречним нагадати, що в пункті 24 постанови Пленуму Верховного Суду України від 23 грудня 2005 року № 14 «Про практику застосування судами України законодавства у справах про деякі злочини проти безпеки дорожнього руху та експлуатації транспорту, а також про адміністративні правопорушення на транспорті» звернуто увагу судів на неприпустимість спрощеного підходу до судового розгляду справ про адміністративні правопорушення на транспорті та ігнорування прав осіб, яких притягають до відповідальності, потерпілих, їх законних представників і захисників.

Проте як встановила Комісія під час розгляду вказаних адміністративних матеріалів у двох справах суддя Рабець М.Д. проігнорував зазначені норми Кодексу України про адміністративні правопорушення та правові позиції висловлені вищою судовою інстанцією України, що мало наслідком спрощений розгляд адміністративних справ.

Комісія звертає увагу на невиконання суддею Рабцем М.Д. також вимог частини 2 статті 33 Кодексу України про адміністративні правопорушення, згідно якої при накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність. Тобто, стягнення, що накладається на особу, повинно визначатися з врахуванням обставин вчинюваного правопорушення та особи порушника.

В постановках судді Рабця М.Д. має місце лише цитування норми частини 2 статті 33 Кодексу України про адміністративні правопорушення, що не може бути розцінено як належне мотивування рішення щодо вибору виду та розміру санкції, які були застосовані до Пархоменка О.А. та Бутурліна К.А.

У відповідності до статті 23 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так й іншими особами.

Натомість притягнення Пархоменка О.А. та Бутурліна К.А. до адміністративної відповідальності за статтею 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі рапортів працівників ДАІ та протоколів про порушення, складених працівниками ДАІ, які не були

присутніми на місці вчинення удаваних правопорушення ПДР України, без зазначення свідків правопорушення, а також за відсутністю будь-яких достатніх доказів, які б свідчили про невиконання водіями вимог працівників ДАІ про зупинку транспортного засобу, на думку Комісії, не мало на меті досягнення положень, що визначені в статті 23 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а передбачало створення судовими рішеннями перешкод для учасників масових акцій протесту для їх подальшої участі в таких акціях.

Підсумовуючи наведене вище, можна стверджувати, що викладені у заяві голови громадської спілки «Українська спілка Автомайдан» Михайловського А.В. твердження про порушення суддею Броварського міськрайонного суду Київської області Рабцем Миколою Дмитровичем вимог чинного законодавства, що мало наслідком безпідставне застосування адміністративних санкцій до двох учасників масових акцій протесту, під час проведення перевірки знайшли своє часткове підтвердження.

Суддя Рабець М.Д., не виконавши покладених на нього професійних обов'язків судді, не забезпечив в межах наявних у нього повноважень судді дотримання принципів самостійності судів і незалежності суддів, повного та всебічного розгляду доказів у справі та виконання інших конституційних засад судочинства.

Відповідно до частини четвертої статті 54 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (в редакції, що діяла на час розгляду справи суддею) суддя зобов'язаний, крім іншого, своєчасно, справедливо та безсторонньо розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства, додержуватись присяги судді.

Як встановлюють Бангалорські принципи поведінки суддів, схвалені резолюцією 2006/23 Економічної і Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року, об'єктивність судді є необхідною умовою для належного виконання ним своїх обов'язків. Вона проявляється не тільки у змісті винесеного рішення, а й в усіх процесуальних діях, що супроводжують його прийняття.

Допущені суддею Рабцем М.Д. порушення процесуального закону під час розгляду зазначених вище адміністративних справ свідчать про порушення ним вимог щодо об'єктивного, неупередженого, незалежного та справедливого розгляду справи, на основі лише закону та дотримання принципу верховенства права.

Зважаючи на викладене та водночас враховуючи особу судді, подальші дії судді, спрямовані на усунення негативних наслідків прийняття ним постанов та вибачення судді Рабця М.Д. перед особами, яких було притягнуто до адміністративної відповідальності, Комісія дійшла висновку про наявність підстав для притягнення судді Рабця Миколи Дмитровича до дисциплінарної відповідальності, що в силу вимог частини 3 статті 7 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» є підставою для направлення матеріалів на розгляд до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

На підставі викладеного вище та керуючись статтями 1, 3, 7 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», пунктами 3.3. 4.1., 6.9. Регламенту Комісії, Комісія

ухвалила:

визнати наявність підстав для притягнення судді Броварського міськрайонного суду Київської області Рабця Миколи Дмитровича до дисциплінарної відповідальності та направити висновок з матеріалами перевірки до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий**В.Р. Мойсик****Члени Комісії:****П.В. Варишко****М.В. Галабала****М.Ю. Лавренюк****О.О. Первомайський****К.І. Смирнова****М.М. Соловйова****М.М. Титаренко****Т.Л. Юзькова**